

A CSALÁD ÉS A BIC AJÁNLATA

Beléptem a házba, és a feleségemet mosolyogva találtam.

Aztán megláttam a sógoromat és a feleségét, mindketten mosolyogtak.

Végül ott voltak a fiaim is, akik Velencéből jöttek a feleségükkel, és ők is mind mosolyogtak.

Mellettem pedig ott állt a lányom.

Ő volt az egyetlen, aki nem mosolygott.

Megkértek, hogy üljek le a nappaliban egy fotelba, szinte mintha vendég lennék a saját otthonomban, és hoztak nekem egy kávét.

Mindenki mosolygott.

Egy pillanatra azt hittem, megnyertük a lottót.

De én soha nem szerencsejátékoztam.

Szerencsésnek születtem.

Eltelt vagy tíz perc, és senki sem szólalt meg.

Kértem, hogy kimehessek a mosdóba, de a kérést elutasították.

Mi történik, amiről nem tudok?

Megszólalt a kaputelefon.

Giorgia felvette, aztán az anyja felé fordult.

„Ő az. Már itt van.”

Amikor kinyílt a ház kapuja – az első emeleten laktunk –, a szaglásom egy ismerős parfümöt fogott.

Ismertem.

De mit keresett itt?

Belépett a lakásba, és egy egyszerű ciaóval köszönt a feleségemnek.

Már ebből tudtam, hogy nem először találkoznak, és néhány másodperccel később meg is kaptam a megerősítést.

„Szia, Nando. Megkaptad a levelemet? Kifizetted a szállodai számlát? Ne feledd: ennek még nincs vége.”

Abban a szobában több ember volt, mint amennyit egyes temetéseken láttam, pedig én még éltem.

Bár talán már csak egy kis ideig.

A feleségem arra kért, maradjak nyugodt, lazítsak, és hallgassam meg.

„Nem tudod, ki is valójában Chanel.

Azt hiszed, közvetítő, francia kolléganő, az a nő, aki elkísért téged és a hat részvényest Párizsban, aki megteremtette neked a kapcsolatokat, aki minden mozdulatodat követte, aki intim módon provokált, és sosem kapott választ.

De nem tudod, ki ő valójában.”

A szentségit, gondoltam.

Miféle forgatókönyvet írtak körém?

„Ő a fő részvényes lánya, ugyanaz a nő, akinek az anyjával órákig beszélgettél.

Végig a háttérben maradt.

Figyelt.

Fülett.

Ő volt a tartalék.

És most kijátszották az utolsó lapot.

A hetediket.

Mindent tudunk.

A hihetetlen ajánlatot, amit tettek neked.

A visszautasításodat.

És van valami, amit mindannyian együtt szeretnénk elmondani neked.”

BÜSZKÉK VAGYUNK RÁD

A feleségem folytatta:

„Elmagyaráztam Chanelnek, hogy harminchárom év házasság után sem sikerült soha rávennem, hogy olyasmit tegyél, amit nem akarsz.

Makacs vagy, nehéz, és néha lehetetlen.

De jellemes és elvhű ember is vagy.

A pénz sosem volt a problémád.

Minden egy emlék megőrzéseként kezdődött, nem üzletépítésként.

Különben eladta volna a projektet a sarki újságárusnak.

Az többet fizet a férjemért, mint az Amazon, bár nem tudom, rokona-e Bezosnak.”

Mindenki nevetett.

Ahogy az összejövetel a végéhez közeledett, és Chanel az ajtó felé indult, még egyszer visszafordult.

„Mondd csak, Nando.

Miért ráztad le a biztonsági csapatot Párizsban, és miért nem engedted soha, hogy megtudjuk, hol szállsz meg? Főleg, hogy a neved egyetlen francia szállodában sem volt bejelentve?”

Elmosolyodtam.

„Csak egy okból.

Meg kellett védenem magam hét nőtől.

Mert ők a gyengéim.”

Ferdinando